

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена жалба от Б.Т.БР. чрез адв. Ив. Д. от АК-Русе срещу наказателно постановление (НП) №110/08.02.2022 г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане”, в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура” (А „ПИ“) – гр. София, с което му е наложена глоба в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин лева) лв. за извършено нарушение по чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

С жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление, като се излага, че е незаконосъобразно, необосновано, издадено при липса на компетентност, при съществени нарушения на материалния закон и административнонаказателните правила.

Жалбоподателят редовно призован не се явява. Не се явява и упълномощеният от него процесуален представител, който е редовно призован. Депозирано е писмено становище от адв. Ив. Д. от АК-Русе, с което поддържа депозираната жалба. Не е изразено становище по същество.

За органа издал наказателното постановление – в съдебно заседание се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира за потвърждаването на НП, тъй като смята, че по делото по безспорен начин е установено, че за пътната мрежа няма заплатена пътна такса, каквото е изискването на ЗДвП, като при издаване на НП са взети предвид разпоредбите на чл.189а, ал.2, както и чл.189е, ал.8 и ал.9 от ЗДвП, които предават специфична доказателствена данни от системата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

На 13.09.2021 г. в 14:34 часа пътно превозно средство (ППС) тежкотоварен автомобил „МАН ТГА 18.440 БЛС“, с ДК № -----, с техническа допустима максимална маса над 12 тона, с 5 броя оси се е движел по път А-6, км 50+427 без заплатена пътна такса, което е било засечено с контролно устройство с идентификатор с №10182 (АПИ). Този факт бил установен при управлението на ППС от жалбоподателя Б.Т.БР. на 17.09.2021 г. в 14:24 часа на граничен контролно-пропускателен пункт Русе – Дунав мост при излизането му от територията на Република България.

Приложени са статични изображения във вид на снимков материал на пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път.

Съставен е на жалбоподателя на 17.09.2021 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от свидетеля Д.П.Т. – старши инспектор в ТД на Агенция „Митница“, отдел „ПТРП“, териториална дирекция „Митница Русе“, който е оправомощен със Заповед №ЗАМ-332/32-66544 от 28.02.2020 г. на директора на Агенция „Митница“, което е с правна квалификация по чл.179, ал.3а от ЗДвП, за това, че при справка в

електронната система за събиране на пътни такси на 17.09.2021 г. е установено, че на 13.09.2021 г. в 14:34 ч. на м/у 18 и п.в. „Илиянци“ път А-6, отсечка 50+427, засечен с терминало устройство 10182 е управлявал пътно превозно средство по път, който е включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗДВП. АУАН е съставен в присъствие на жалбоподателя и му е връчен.

Жалбоподателят е възразил в акта, че има маршрутна карта №21091260299445 тол пас.

От приложената маршрутна карта №21091260299445 се установява, че същата е валидна за времеви период, в който се е движело ППС-то.

Разпитан в качеството на свидетеля, актосъставителя Тодоров излага показания изцяло в съответствие с констатациите, които са изложени в АУАН, както и че жалбоподателя е отказал да заплати компенсаторна такса, както и че при проверката е имало екип на ТОЛ и те казали, че маршрутната карта е нередовна.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление от упълномощеното със Заповед № РД-11-167/08.02.2021 г. на председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностно лице – Г.АТ.Т. – началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление, Агенция „Пътна инфраструктура“ (А„ПИ“), което е връчено с обратна разписка на 18.02.2022 г.

Установява се от Заповед №ЧР-НТУ-33/23.01.2019 г., че Г.АТ.Т. е преназначен, считано от 24.01.2019 г. на длъжност началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление, Агенция „Пътна инфраструктура“.

Приложена е длъжностна характеристика на актосъставителя, който заема длъжност старши инспектор в ТД на Агенция „Митници“ – Русе, отдел „ПТРР“. Приложени са и графици за м. септември 2021 г., от които се установява, че актосъставителя и свидетеля по акта са били дежурни по график на 17.09.2021 г., когато е съставен АУАН на жалбоподателя.

От приложената квитанция №42498376/17.09.2021 г. се установява, че на 17.09.2021 г. в 14:24 ч. е заплатена компенсаторна такса от жалбоподателя за товарен автомобил с три и повече оси с рег. №----- в общ размер от 244 лв. в брой в офис Русе – Дунав мост.

Съдът цени писмените доказателства като пълни и непротиворечиви. Взети са предвид гласните доказателства, а именно показанията на свидетеля Тодоров, които са пълни и непротиворечиви както вътрешно, така и с останалите писмени доказателства. Доколкото липсват противоречия между доказателствата съдът намира, че не са налице основания да сочи кои от тях кредитира и защо.

От така изложената фактическа обстановка, след преценка на доводите и възраженията на страните и изложените въззивни основания, съдът прави

следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** като подадена в законния четиринадесетдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление, което е станало на 18.02.2022 г., а жалбата е подадена на 23.02.2022 г./ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **основателна**, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата (ЗП): „тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.“ В същото време нормата на чл.10б, ал.1 от ЗП предвижда, че „тол таксите се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък.“ С разпоредбата на чл.10б, ал.4 от ЗП е посочено как се определя размера на дължимата тол такса, а с тази на чл.10б, ал.4а, изр.І от ЗП, че отговорността при неправилно декларирани данни в маршрутната карта е на собственика или на ползвателя.

Съгласно чл.167а, ал.3 от ЗДвП: „Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата.“

Съгласно чл.10, ал.1, т.2 от ЗП: „, такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.“

С разпоредбата на чл.179, ал.3 от ЗДвП е предвидено, че „Водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.“

Съдът като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

АУАН и наказателното постановление са съставени/съответно издадени от съответните оправомощени длъжностни лица, след преценка и анализ на доказателствата, в кръга на компетенциите им. Поради което не са налице основания да се приеме, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са нищожни, тъй като е налице съответното оправомощаване, по реда предвиден в чл.167, ал.3б, т.1 и т.2, чл.189е, ал.11 от ЗДвП и чл.6, т.2 и т.17 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“ за актосъставителя със Заповед №ЗАМ-332/32-66544/28.02.2020 г. и за издалия процесното НП, със Заповед №РД-11-167/08.02.2021 г. от председателя на УС на АПИ, което е в съответствие с изискванията на чл.189е, ал.5, 6 и 12 и чл.189ж, ал.4 от ЗДвП, чл.21г, т.1 и т.8 от ЗП и чл.11, ал.2, т.13 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа в А“ПИ“.

Изрично се сочи каква е била измерената маса на процесното ППС товарен автомобил с три и повече оси с рег. №-----, установено чрез доклад по чл.167а, ал.3 от ЗДвП. Приложени са фотоснимките, които са по силата на същата разпоредба за това ППС. Обстоятелствено е описано ППС-то, както и неговите технически параметри. Посочено е както точна дата и час, така и местоположението на ППС-то при спирането му.

Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва (съгласно изискванията на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН) да е налице пълно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени. Като в конкретния случай описание на нарушението по изискуемия от закона начин не е сторено.

Но конкретните обстоятелства по нарушението, включително и кой е нарушителя, датата и мястото на нарушението, в конкретния казус не са установени от приложените към административнонаказателната преписка и в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства.

Това е така доколкото не се установява къде като точно място (административен адрес) е било отклонението от маршрутната карта, както и колко като разстояние се явява това отклонение, за да се прецени по какъв

начин е изчислено отклонението. Безспорно е установено, че за превозното средство е имало закупена маршрутна карта, но в случая какво е било конкретното отклонение от нея като километри и имало ли е такова не са посочени в акта и атакуваното НП.

На следващо място не се установява по делото, че конкретното лице Б.Т.БР., което е било спряно на 17.09.2021 г. на ГКПП Русе – Дунав мост е управлявал това ППС и на 13.09.2021 г., за когато се твърди, че е осъществено административното нарушение в 11:37 часа на м/у и п.в. Илиянци път А-6, отсечка 50+427. Също така не се сочи това лице дали е имало към тази дата 13.09.2021 г. и час 11:37 часа качеството на „водач“ на това ППС, в каквото е било привлечено към административнонаказателна отговорност на основание чл.179, ал.3а от ЗДвП. Не са приложени тахографски листове, които биха подкрепили факта, че същото лице е управлявало на процесната дата и място ППС-то, респективно не са приложени справки за собственост или ползване на ППС-то, тъй като е възможно да се касае за лице, което е изпълнявало трудови функции, управлявайки процесното ППС.

Предвид което е неясно за какво конкретно административно нарушение и от кого извършено, тъй като е неясно лицето, което го е осъществило е наложена административната санкция и по какъв начин е определил актосъставителя, а след това и административнонаказващия орган, че е налице отклонение от маршрутната карта и за кой участък в какво изражение с километри.

Не на последно място липсва коментар в атакуваното НП по направеното в акта възражение, че е налице маршрутна карта тол пас, както и че е заплатена компенсаторна такса. Като такова произнасяне административнонаказващия орган е дължал по силата на чл.52, ал.4 от ЗАНН.

Административно-наказващия орган следва да конкретизира извършеното нарушение, самоличността на нарушителя и неговата вина, което е намерило израз в императивните норми посочени в ЗАНН, които са задължителни при издаването на АУАН – чл.42 и наказателно постановление – чл.57, ал.1, за да очертае рамките на обвинението за съответното нарушение и формата му на вина и лицето срещу което го повдига. При неяснота за самия административно-наказващ орган относно това какво е нарушението извън правомощията на съдът е да подмени неговата воля и посочи същия, доколкото не би могъл да бъде тълкувател на волята му.

По този начин се нарушава правото жалбоподателя да научи в извършването на какво именно нарушение е обвинен, че е извършил. Това нарушение е съществено, тъй като нарушава правото му на защита.

Поради горните съображения процесното НП като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН следва да бъде отменено на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН като незаконосъобразно.

С оглед изхода на производството, а именно отмяна на процесното НП, разноси се дължат на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН присъждането на разноси на страните става по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Разпоредбата на чл.144 от АПК, пък препраща към нормите на ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК „Страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.“ Не се претендират разноси от жалбоподателя до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, поради което и съдът не се произнася по същите.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът